

det Ord „umulig“ har villet faste Elbtoldgrændsen overende, lagt vel stærk Vægt paa Eideretoldgrændsen. Jeg maa i dette Punkt modsigge ham endnu stærkere, end det stete fra den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning); thi vel bemærkede denne, at Eidergrændsen har den Vanskelighed, at man fra begge Sider kan række hinanden Hænderne, og at der paa begge Sider boe Folk, som have været vant til uhindret Samfærdsel med hinanden; det er meget rigtigt; men der er et Punkt, som endnu ikke er oplyst, og det er, at Eidergrændsen og Canalgrændsen har en Hovedvanskelighed, fordi der gaaer en Transitvei igjennem, som besaeres af 1000 og atter 1000 Skibe, hvoraf saagodtsom de fleste paa Grund af deres Bygningsmaade og af Hensyn til deres Ladningers Beskaffenhed ikke kunne bringes under Toldluft eller under sikkrende Toldluft, men maae gaae med aaben eller tilgængelig Laft, og derfor har man, medens Slesvig og Holsten vare i Toldforbindelse med hinanden og med Danmark, men efter en forskjellig Tarif for Danmark og for Hertugdømmerne, medens de nu skulle have den samme Toldtarif, vogtet og passet paa disse Skibe og søgt at værne imod Vareindsigtelser ved Eiders og Canalveien. Beholder, man, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg) stræber efter, denne Eideretoldgrændse med et andet Toldsystem i Holsten og en anden Toldtarif end den, som siden 1850 gjælder for Slesvig og Danmark, da har man beredt sig en vanskelig Toldgrændse; thi man har da naturligviis ikke begge Sider i sin Magt, og vil derfor

ikke kunne virke tilbørligt mod Toldindsigtelser paa denne lange Strækning. Naar den ærede Rigsdagsmand sagde, at den Stemning, der er hans Umulighedsbeviis, bestandig har været der, saa maatte den dog virkelig have vilst sig dengang Toldforbindelsen i 1839 mellem Slesvig, Holsten og Danmark med en Differentstold sluttedes fast; men jeg maa paa det Bestemteste modsigge, at der dengang viste sig saadanne Tilstande. Grunden til de Tilstande i 1813 og 1814, som han omtalte, saa forøvrigt i Europas Fæstlandsforhold; de foranlediges ved Napoleons Magt, der vilde forbyde engelske Varer at indføres. Forholdene viste sig ikke alene saaledes hos os nede ved den holsteenske Grændse, men det Samme viste sig overalt udenfor Frankrig, hvorhen Napoleons Magt strakte sig. Naar den ærede Rigsdagsmand vil tænke paa, hvad Tønningen dengang betydede, saa kan han vide, med hvilken Styrke Strømmen gik mod Napoleons Decretter i denne Sag (Lindberg: Ja, det veed jeg nok!). Ja, det er godt, at den ærede Rigsdagsmand veed det; men han har altsaa desuagtet villet benytte, hvad han siger han veed, saaledes, at han derved har villet styrke sine Idrætter i den her forhandlede Lovgivnings sag. Han er imidlertid kommen ind paa det praktiske Gebeet; men der skulde han ikke være kommen; thi der kan han ved Klendsgjæringer finde Modsigelse, og Grunden, hvorfor jeg modsigger ham, er, som jeg forud har sagt ham, fordi hans Paastande ere komne frem med en saa stor Sikkerhed, skjøndt de, hvad jeg haaber jeg endvidere skal godtgjøre, ere stridende imod Virkeligheden.